

ΟΙ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΚΛΕΙΝΩ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΣΤΟ ΦΩΣ

Κλείνω τὰ μάτια στ' ἀπάλο ἥλιος τῶ δειλινοῦ, καὶ στὴν ἀρχὴ χρυσόσκονη πού ὀλόγυρα μου φτάνει, βλέπω μορφὲς περαστικὲς ὀνειροῦ ἀλαργινοῦ, κάποιες μορφὲς πού ἀγάπησα, μὰ τὴν ἄρα ἔχουν πεθάνει...

Ὡ, νάτῃνε ! Μὲ γήτερε σὺ χροῖα τὰ παλὰ κ' ἦταν ἀσύγκριτα γινὰ κ' ὄρασο τ' ἀνάβλημα τῆς. Μὰ κ' ἄλλος τῆς ἐξάδραψε μιὰ νύχτα τὰ μαλλιά καὶ γὼ πεῖα δὲν ξανάφερα στὰ χεῖλια τ' ὄνομά τῆς.

Τώρα θλιμμένη μὲ κιντὰι, παραποντικὰ, μιὰν ἄλλη πού μοῦ χάρισεν εὐτυχισμένους ὄφες, τρελλὰ φιλιὰ, χαϊδέματα, λογάκια ἔρωτικά, κ' ἡ θύμισος μὲ φέρουσε σὲ σκέψες πινυφόρες...

Κλείνω τὰ μάτια μου στ' ἀχνὸ ἥλιοφῶς τοῦ δειλινοῦ καὶ τὰ θλιμμένα ὄραματα θαμὰ ξανατερῶνε. Χαρὲς μου διαδατάρικες πού πλάνησαν τὸ νοῦ καὶ τὴν ἄρα μὲ πληρώνουσαν θαθεῖα καὶ μὲ πονεῖνε.

ΟΛΜΟΣ ΠΕΡΑΝΘΗΣ

ΑΠΟΣΩΜΟΣ

Ἡ ἀκίνησια τοῦ ἀγάλλματος καὶ τοῦ γκεροῦ ἢ αἰγῆ, τοῦ στερεοῦ ποταμοῦ νερὰ πού εἶχαν τρέξῃ πέρα στὴ θάλασσα, ἡ δειλι-δειλι μασημαργη τοῦ γηλοδακτύλου, κ' ἡ ἀκίτηες πού εἶχαν φρέσι

δ, τι νεκρὸ, δ, τι τέλειωσο, κ' ὅ, τι πεθαίνει πεῖα ὄφες σκλήρῃ τοῦ ἀποσομοῦ κάποιες γαζὸς μὲ ἀφίτα. Κοριμάια καὶ ξερόκλαδα, κ' ἔριμῆς, χροστοπα, ὄψη νεκροσμία ἔχουσε πού λέει γιὰ μιὰν ὀδύνη ...

Στοιχεῖα : πλῆθος πού βάροφορο διαδράματ' κ' ὄραδ; καταστροφῶν πού πάτησαν στὸ εὐλογημένο δάσ; ὄρατα πού φάγαν πλάματα... Πίστες μου, ἔριμῆς, χροδὲς ὄρατος ὄρανας, γίνετε, μὴ λάξη καὶ σὰς σπάσο.

Μὴ λάξη καὶ ραγίστετ' μὴ λάξη καὶ χαθῆ τὸ στερεὸ ἀηδονοῖα κ' ὄραδ; στὴ συντριμμένη κηχτὴ νύχτα... Ἄναβροστετ', σαφρεῖτε κ' ὅ, τι ἀνθεῖ κ' φέρτε με στὴς χιμαρῆς τῆ χώρα ἥλιολομένη...

ΠΑΟΛΑ ΣΕΤΣΙ

Δῶσε βροσί καὶ ἐμὲ νερὸ, κ' ἔγὼ νερὸ τοῦ μολωνῶ, κ' ὁ μολωνῶ σὸ φούρναρη ἀλειφί. κ' ὁ φούρναρη σ' ἐμὲ φουμ, κ' ἔγὼ φουμ στὸν δατό, γιὰ νὰ μὴ μὲ δειρῆ ὁ Γέρος !...

—Γιατί, κίσει δῆμοαχε, ὄραση, δὲν ἄφρησε τὸν ἐστιάτορα νὰ πύ- οη τὸ φουμ ἀπὸ τὸ φούρναρη, κλπ, κλπ. —Ξερε... ὁ βουλενιτῆς... Μὰ εἶχε ὁ ἄνθρωπος καὶ δικηο !... —Δόση ; Καὶ γιατί ; —Μαθὸ φουμ θὰ δίναμε στὸν κύριο Σοφριανόπουλο νὰ φάη στὴν Λι- κητερίνη !...

—Γιατί ; Μήπως τὸ ἀπαγορεύει καμμὶ ἀστυνομικὴ διάταξις ἢ μήπως δὲν τὸ ἐπιτρέπουν τὰ Πατριωσιετα ; —Ὄχι, ἀρεφέ !... Οὐτὲ ἀστυνομικὴ διάταξις, οὐτὲ τὰ Πατριωσιετα τὸ ἀπαγορεύου. Ἀλλὰ τί ἰδέα θὰ σχηματίση γιὰ τὸν τόπο μας ; Νὰ φάη μαθὸ φουμ, ἕνας ἀρχηγὸς δ'ὲδ, πού ἄλλος ὁ κόσμος; τρεῖσι ἀστρο, ἀκόμα καὶ ὁ πὸ φτωχὸς, ἀκόμα κ' ὁ χοριάτις ; ... —Μπὰ !... —Βέβαια. Σήμερα, ἐδῶ στὴς ἐπαρχίε, τὸ μαθὸ τὸ φουμ δὲν εἶνε τῆς μόδας πεῖα. Σήμερα κ' οἱ ἀρουαῖσι ἐδῶ ἀκολουθοῦν τὴ μόδα !...

Σὰν φρέγαμε, σὲ λίγη ὄρα, κυττάζαμε τὰ θεοσιμένα τὰ χωράφια. Ἡ καλιμῆς τὸν σιατρίων ἦσαν κομιένες καὶ ὄραδ, σὰν ἀνατριχια- σιένες !... Ἐμπορε γούζαν στὸ χωριό, γιὰ ν' ἀγοράσουν τὴν παρι- γωγῆ καὶ νὰ τὴν ξαναπουλήσουσιν σὲ τριπλασία τιμῆ στὸς χωρικοῦς, με- ταποιημένη σὲ ἄστρο, ἀνοῦσι φουμ, ἀνοῦσι καὶ νοθεμειο...

Ὁ κόσμος τὸ ἀγόρασε καὶ πάλι ἀπὸ τοῦς φούρνοῦς ἀκριβὰ καὶ τὸ- τραγε μὲ δερεῖ, γιατί ἐγενετο μαζὺ μὲ τὸ ἀχνόφουμο λευκὸ φουμ καὶ τὸν ἔαδον τὸν λευκὸν τοῦ ἰουγουγιού, καὶ κάμποση ἐπίδειξι κοινωνι- κῆ. Μετείξε, δηλαδὴ, καὶ ὄραδ; ἀριστοκρατίας...

Κ' ἄς φωνάζου ὄσο θέλουσιν οἱ ἀγορτικοὶ κ' ὁ σπῆντροσοῦ τὸ Τάσο, γιὰ τοῦς ἀγρότας, τοῦς ἀ- γροῦς καὶ τὴν ἀνορθοσι τοῦ ἀρου- ραίου κόσμου !... Τὸ εὐλογημένο σιατρί, τὸ ἀπλό, τὸ εὐεργετικὸ, τὸ ἀντιστῆλι τῆς ζωῆς, ἔγινε μόδα κ' αὐτὸ !...

ΣΤΑΜ, ΣΤΑΜ.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Κατὰ γενικὸν κανὸνα, σχεδὸν δίχως ἐξαιρέσεις, ὁ ἔρωσις, πρὶν γί- νει πύρνανος, εἶνε δούλος !... Λατεγα

Ἡ δυσκολίε, τὰ ἐμπόδια, τὰ κακοήματα κ' ἡ τραχιανίε τῶν ἐρω- τεσιμένων, εἶνε τὰ καλύτερα προσιανάματα γιὰ τὴ φωτιὰ τοῦ ἔρωσις. Μαλ ἐρ μπ

Ὁ ἔρωσις εἶνε ἡ ἀσχολία τοῦ ἀνέργου, ἡ διασκέδασις τοῦ πολεμ- στοῦ κ' ὁ κινδυνώδης σκόπελος τοῦ ἡγχιμόνο. Μ. Ναπολοῦ εὐν

Ὁ ἔρωσις εἶνε τὸ μυθιστόρημα τῆς καρδιάς, ἡ δὲ ἡδονὴ ἢ ἰστορία τῆς !... Μπωμαρσοῖ

Ὁ ἔρωσις δίνει πνεῦμα ὃ ἐκείνου πού δὲν ἔχουν. Σ' ἐκείνου πού ἔχουν λίγο, τοῦς προσθεῖτε ἀκόμη λίγο. Καὶ ὃ ὄσους ἔχουν πάρα πο- λὸ, τοῦς τὸ...ἀφαίρει δὲσισθίλου !... Σαμφορ

Ποῦδ; τάχα ἀπ' τὸν ἔρωσις στὸ πῦν Θεὸς εἶν' ἄλλος, πλέον σεινὸς καὶ σοβαρὸς κ' ἀῶνια μεγάλος ; Α. Κρηστοπούλο;

Ὁ ἔρωσις, ἔστοι καὶ πρόσκαρος, εἶνε μιὰ θεῖα ἀνατινὴ ἀπὸ τὴν αἰώ- νια ἀῶνα τοῦ μρωσιμένου παραδεισοῦ... Β. Ούγχα

Ἄν ἔλειπε ἡ γυναῖκα, ὁ ἄνδρας θὰ ἦταν τραγὸς, βάνανος, μισῶ- θρωπος, καὶ θὰ ἀγνοοθεῖ ἰστι χάρις !... Γιατί ἡ χάρις εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ ὄρασιότερα χαμόγελα τοῦ ἔρωσις... Εἶνε ἡ ψυχὴ του... Σαταβριάνδσο;

Ὁ βάρταχος, χωριμένος στὴ λάσπη του, ἀδίαφορετὶ γιὰ τὸν ὄκανο... Κ' ἡ γυναῖκα, ἀποφροσημένη ἀπὸ τὸν ἔρωσις τῆς, ἀδίαφορετὶ γιὰ ὀλοκήνη τὴν πλα... Ἰαλοκὴ Πιαρομῖα

Στὴν ἀρχὴ, ἡ γυναῖκαε θυνοῦν γιὰ τὴν ἀγάπη, ἔπειτα τὴ φροδοῦνται καὶ τέλος παῖζου ἀνέμωνα κ' ἐπιπολῖα μαζὺ τῆς... Ἄν. Φοράνς

Ἡ μεγαλομῖα τῶν ἀνδρῶν ἐδρεῖσι στὸ μυαλό τουσ κ' τὸν γενναῖον στὴν καρδιά του... Ἄν. Φοράνς

Γιὰ νὰ πετύχου στὴν ὄμορφιά τοῦς ἀγγέλου, τοῦς ζογραφεῖου πάντα νὰ μοιάζου μὲ τῆς γυναῖκαε. Α. Μυσοῖ

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα ποιάκι !... Κ' ἀπὸ τὰ ὄρασιότερα, μάλιστα !... Α. Μυσοῖ

Καλιότερα νὰ πᾶς στὴν ἔρημο καὶ γὰ ζωθῆς στὴν ἄμμο, παρὰ νὰ κα- τοκήσῃ σὲ παλάτι μὲ γυναῖκα γκενιάρα, γλωσοῦ κ' ὄραδ;μῖ !... Σολομῶν

Ἡ φρόνιμες γυναῖκαε χτίζου σπῖα. Ἡ ἀμναλες ὄμοσ τὰ γκενι- ζουν μὲ τὰ ἰδια τουσ τὰ χεῖρα. Σολομῶν

Ἡ φύσις τότε μονάχη δημοιογῆ γυναῖκαε, δταν δὲν μπορεῖ πεῖα νὰ δημοιογησῆ...ἀνδρες !... Ἄριστοτέλες

Ὅσο ταριάζει τὸ σκουλαῖα στὸ ὄγγχοσ τοῦ ζοῖφου, ἄλλο τόσο τα- ριάζει κ' ἡ ὄμορφιά σὲ μιὰ κακοροφῖα γυναῖκα... Σολομῶν

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα ἀλλόκοτο ἀριστοτήρημα τῆς πλάσοῦ... Εἶνε τριμῆ στὴν ἀπόστασι τῆς : Κ' ἄνθρωπος, ἐηλαδὴ, καὶ ἀγγέλος, καὶ διάβολοσ μαζὺ !... Ο. Μπαλλζάκ

Εἰκολώτερο νὰ βρῆς κοράια ἄστρο, παρὰ γυναῖκα ἀγαθὴ καὶ ἡγο- μλητῆ. Ἄγ. Γρηγοριοσ

Ὁ ἄνθρωποσ μπορεῖ νὰ παρηγορηθῆ κ' ἀπὸ τῆς πὸ βαρεῖε ἀκόμη ἀροσάτερις του : Ἄραεῖ νάχη γὰ συντροφιὰ μιὰ γυναῖκα... Μιὰ καλὴ γυναῖκα. Λιδάνιοσ

Οἱ ἄνδρες ἄς εἶνε ὄσο θέλουσιν ὄσινδερκοῖς... Τοῦς βεβαιὸ ἐγὼ, ὄσι δὲν τοῦς φτάνει ὀλοκήνη ἢ ζοῖ των, γιὰ νὰ ἐξασορθῶσου τὴν ποικιλία τῶν ἐρωτικῶν ποη- τῶν τῆς γυναῖκαε ! Κα Κοτιῆν

Ἐπάροχου γυναῖκαε πού ἴσοσ παρτενοῦν καὶ τὸ διάβολο ἀκό- μη, ἄν εἶνε πλοῖσοσ. Ὄρακὸ

